

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 310 din 24.06.2015

Dosar nr.: 256/2015

Petiția nr.: 2731/20.04.2015

Petent: M F

Reclamat: Agent Poliție

Obiect: acte de violență și de purtare abuzivă împotriva petentei precum și a soțului acesteia pe motivul apartenenței la etnia romă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. M F, cu domiciliul în București,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1.

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Plângerea vizează acte de violență și de purtare abuzivă împotriva petentei precum și a soțului acesteia pe motivul apartenenței la etnia romă. Astfel, aceasta susține că au fost blocați în trafic de un echipaj de poliție, îmbrăcați în uniforme de intervenție și au fost târați de păr în afara mașinii, au fost loviți cu picioarele, etc , adresându-le apelative .."o să termin cu toți țigani".

III. Procedura de citare

3.1. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a CNCD, raportată la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată. Astfel, s-a pus în vedere petentei faptul că C.N.C.D. nu se poate substitui organelor de cercetare penală pentru investigarea unor fapte ce intră sub incidență Codului penal.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentei, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale, prin caracterul discriminatoriu al afirmațiilor agentului de poliție în spațiul public.

Prin urmare, acțiunile abuzive ale agentului de poliție sunt datorate apartenenței petentei la etnia romă.

5.4. Dincolo de aspectele ce privesc alegația încălcării drepturilor persoanelor care se consideră discriminate, de natură a reține un eventual raport de cauzalitate între acțiunile lucrătorilor de poliție și originea rasială sau etnică a persoanelor în cauză, Colegiul este de opinie că faptele sesizate nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată.

5.5. În considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiectului activ, în cauză, calitatea reclamatului (polițist) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul Director reține că potrivit Art. 250 alin. 1 C. Pen. privind abuzul purtarea abuzivă: *“Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.”*

5.6. Relațiile de serviciu presupun o comportare corectă și cuviincioasă a funcționarului public față de orice persoană, cu excluderea folosirii unor expresii jignitoare. În consecință, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Prin incriminarea acestei fapte se asigură, pe de o parte, apărarea activității organelor, instituțiilor și altor unități prevăzute la art. 145 C.pen., iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități. (vezi Alexandru Boroș, Drept penal și drept procesual penal, Editura C.H. Beck, București, 2006, pag. 352).

5.7. Trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie **circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”**. Astfel, legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14, considerând că astfel de acte aduc atingere gravă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală.

5.8. Curtea Europeană a statuat că atunci când se investighează incidente în care există suspiciunea că acte ale funcționarilor responsabili cu aplicarea legii ar putea fi motivate de ură rasială, autoritățile statului au obligația de a dispune toți pașii necesari pentru a demasca orice motiv rasist și de a stabili dacă ura rasială sau prejudecățile au jucat sau nu un rol în incidente. Se admite în acest sens, că demonstrarea motivației rasiale va fi deseori extrem de dificilă în practică. Obligația statului de a investiga posibile acte rasiste incidente unor acte de violență reprezintă o obligație de diligență și nu una de rezultat. Autoritățile trebuie să depună diligențe rezonabile pentru a administra și asigura probe, să exploreze toate mijloacele de a afla adevărul și de a pronunța decizii motivate deplin, imparțiale și obiective, fără a omite fapte suspecte care pot fi indicative sub aspectul inducerii violenței motivate rasial. (A se vedea cauza Bekos și Koutropoulos vs. Grecia, nr. 15250/02, Hotărârea din 23.11.2004, parag. 68, vezi mutatis mutandis Nachova și alții v. Bulgaria, nos. 43577/98 and 43579/98, §§ 158-59, 26.02.2004).

5.9. Curtea Europeană a reținut că a trata actele motivate rasial pe picior de egalitate cu acele cazuri care nu au un substrat rasial ar însemna a închide ochii la natura specifică ale actelor care sunt în mod particular distructive la adresa drepturilor fundamentale. Eșuarea în a trata diferit situații care în mod esențial sunt diferite poate constitui un tratament nejustificat ireconciliabil cu Articolul 14 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, a reținut că orice dovadă de abuz verbal rasist împotriva persoanelor care fac parte dintr-o minoritate etnică sau alta este extrem de relevantă pentru a stabili dacă acte induse de ură și nelegale au avut sau nu loc. Acolo unde astfel de dovezi rezultă din investigațiile efectuate, trebuie verificat și dacă sunt confirmate, o examinare detaliată trebuie inițiată pentru a stabilit orice posibile motive rasiale.

5.10. Or, în raport cu obiectul petiției, Colegiul reține că în cauza dedusă soluționării se invocă îngrădirea unor drepturi de către funcționari publici cu statut special, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, pe temeiul originii rasiale sau etnice. Așa cum a reținut Colegiul în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infracțiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală. (A se vedea, în același sens, Hotărârea Colegiului nr. 190 din 10.03.2008, hotărârea nr. 509 din 29.10.2009, hotărârea nr. 549 din 12.11.2009 și altele). În consecință, Colegiul urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței C.N.C.D., în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință
ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MANOLE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 08.07.2015

Redactat și motivat de Asztalos Csaba Ferenc

Angelica Paraschiv

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.